

fyldt 12 Aar, kan udskrives af den offentlige Skole, og Folketinget gik saa nødtvungent ind derpaa, fordi den da fungerende Kultusminister erklærede, at der blev ikke noget ud af Sagen, dersom Folketinget ikke modtog Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det forelaa. Den Gang kunde Børn udskrives ved 13 Aars Alderen, og Meningen med denne Bestemmelse i Loven var da, at man ikke vilde risikere, at Forældre skulde misbruge deres Ret til at udmelde deres Børn af Skolen, naar de var fyldt 12 Aar, til at unddrage dem Skoleundervisningen i det sidste Aar af den tvungne Skoletid.

Ministerens Lovforslag her rykker Tiden et Aar frem, idet han i Stedet for at sætte Grænsen ved 12 Aars Alderen sætter den ved 13 Aars Alderen, fordi man i 1899 indførte en Bestemmelse i den daværende Skolelov om, at Børn er Skolepligtige undergive, indtil de er 14 Aar. Men Forholdet bliver dog det samme. Forældrene faar ikke Ret til, heller ikke efter Ministerens Lovforslag, at tage deres Børn ud af den offentlige Skole, naar de er fyldt 13 Aar. Imidlertid har Ministeren føjet en lille Bestemmelse til, som gaar ud paa, at hvis en Skolekommission nægter at udskrive et Barn til privat Undervisning, efter at det er fyldt 13 Aar, kan en saadan Nægtelse appelleres til Ministeren. Jeg ser ikke, at der er nogen synderlig Indrømmelse i dette, og jeg gad vide, med hvilket Overblik Ministeriet kan sidde herinde og undersøge, hvorvidt en Mand eller Kvinde, der melder sit Barn ud af den offentlige Skole, naar det er fyldt 13 Aar, vil misbruge denne Udmeldelsesret. Der er vel ikke andre, der kan skønne over dette, end den stedlige Skolekommission. Men hvis Skolekommissionen nægter Udmeldelsen af et Barn, der er fyldt 13 Aar, kan altsaa vedkommende Værges eller Faders eller Husbonds, hvem det nu er, der har Værgemaal over Barnet, appellere Skolekommissionens Kendelse til Ministeren. Saa skal Ministeren formodentlig have Erklæring fra Skolekommissionen om, hvorpaa den begrunder denne Nægtelse, og Skolekommissionens Erklæring skal afkræves igennem Skoledirektionen, og Skoledirektionens Erklæring om Sagen skal naturligvis ogsaa indhentes. Saare lang er altid Rettens Vej og bliver det ogsaa i dette Tilfælde. Man arbejder ikke altid med lige Hurtighed, selv i Undervisningsministeriet, saa der vil gaa lang Tid hen, inden det Spørgsmaal kan blive afgjort, om det vedkommende Barn kan udskrives af

den offentlige Skole og overføres enten til en Privatskole eller til anden privat Undervisning. Det bliver altsaa kun et lille Tidsrum, der overhovedet kan være Tale om.

Jeg synes, det er naturligt, at vi har den Tillid til Forældrene, at de har Ret til at udmelde deres Børn af den offentlige Skole paa det Tidspunkt, de finder det forsvarligt og ønskeligt. Det er f. Eks. muligt, at en Skole skifter Lærer, efter at et Barn har fyldt sit 12te eller 13de Aar, og at nogle Forældre ikke paa nogen Maade ønsker, at deres Børn skal have Undervisning af denne nye Lærer. Men Ministeren siger, at de skal ikke have Lov til at tage en saadan Bestemmelse, medmindre Sagen indankes for Ministeren, men det forekommer mig, at det er en saa lille Frihed, der her gives Anvisning paa, at der ikke er nogen som helst Anledning til at fremsætte dette lille Lovforslag. Lovforslaget er der nu imidlertid, og der maa tages Standpunkt til det. Nu har Folketinget nedsat et Udvalg til at behandle det private Lovforslag, som ogsaa vedrører dette Punkt i vor Skolelovgivning, og jeg mener, det er naturligt, at det fremsatte Lovforslag henvises til dette Udvalg, og det agter jeg at foreslaa, naar Forhandlingen er sluttet.

Men jeg beklager, at dette Spørgsmaal er kommet frem saa sent, thi det vidner for mig om, at den højtærede Minister ikke har virkelig Interesse for det private Lovforslag og helst ser det kvalt under en eller anden Form. Ministeren tilkendegav tydeligt, da vi behandlede det private Lovforslag ved første Behandling, at han ikke nærede Sympati for det reiste Spørgsmaal. Jeg mener dog, at det er ikke for tidligt, at det kommer til at staa klart for Befolkningen den Ret og den Pligt, den har med Hensyn til Børnenes Undervisning, det Lovforslag, vi har forelagt, berører ikke det offentlige Skolevæsen i øvrigt. Det tager kun Sigte paa Forældrenes Ret med Hensyn til deres Børns Undervisning, for saa vidt de vil undervise dem selv eller vælge en anden Skole til dem end den offentlige, og de Pligter, der i saa Henseende paa-hviler dem. Men jeg vil sige, at hvad Standpunkt vi end vil komme til siden under Overvejelserne angaaende Betimeligheden af at fremme dette lille Lovforslag, og da under hvilken Form, vil jeg ikke stemme for et Lovforslag som det foreliggende, naar der ikke dertil knyttes et Forslag om, at Statens Bidrag til de pri-